ANUL IX No. 1093 — 6 PAGINI 6 LEI — Miercuri 10 August 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/35 şi 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY, 2. — BUCUREŞTI I.
Directorii: EMIL EMILIAN şi E. MUNTEANU. Secretar de redacţie: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/35 şi 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

LA ORDINEA ZILEI

Un articol cu efect retroactiv..

In statutele F. R. F. A.-ului nu există nici un articol, care să prevadă nerectroactivitatea regulamentelor.

In constituţia Rombolului trebuia să fie reprezentat unul din cele mai importante principii de drept.

Veţi vedea mai jos de ce.

In regulamentul de legitimare recent modificat, pontifii footballului au legiferat o modificare a sistemului de transferare. Iată cum sună articolul 14: «Dacă gruparea bazează refuzul său pe acte scrise, cari să constate obligaţiuni luate de jucători faţă de grupare, secretariatul va sesiza Comisia de transferări, care va avea să judece exclusiv în baza acestor acte şi celor eventual furnizate de jucător, citând în caz de nevoie, părţile.

Obligaţiunile contractate de grupări sau de jucători sunt opozabile Federaţiei numai întrucât nu depăşesc angajamente făcute pe mai mult de doi ani.

Grupările şi jucătorii nu-şi pot valorifica pretenţiile lor decât în faţa forurilor federale competente, cu excluderea desăvârşită a instanţelor de drept comun».

Iată articolul căruia îi reproşăm cel mai mare defect posibil: are efect retroactiv. Nu există nici un articol interpretativ în tot regulamentul care să arate ce anume obligaţiuni scrise sunt opozabile. Totul e chestiune de apreciere. Ori, în materie de obligaţiuni băneşti nu este permisă această încadrare largă şi elastică. Indiferent de compunerea forului chemat să aprecieze.

Dar marea eroare a acestui articol este că permite grupărilor să se prezinte cu obligaţiuni cari au o vechime de doi ani.

De ce doi şi nu zece? Noi nu luăm apărarea jucătorilor. Din contră suntem de părere că cea mai grea legislaţie trebue să disciplineze jucătorii şi să lărgească mijloacele de constrângere ale grupărilor. Ideia sportivă, progresul reclamă acest lucru.

Considerăm o procedare care frizează imoralitatea posibilitatea ce se dă grupărilor de a revendica sume plătite pentru servicii imediate.

Grupările au plătit pentru interese momentane. Jucătorii au prestat serviciul plătit, prin urmare, totul s'a consumat.

Astăzi legiuitorul vine să răstoarne starea de fapt şi dă posibilitate cluburilor să-şi scotocească arhiva, să scoată la iveală chitanţe prăfuite şi să reclame jucătorilor restituirea banilor.

Afară de ilegalitatea măsurei, prin faptul că e retroactivă, ea are şi ceva ridicol, căci e ştiut că nimeni n'a plătit pentru viitor ci pentru necesităţi de prezent.

Dar dacă s'a ajuns că jucătorii trebue să-şi plătească păcatele din trecut, de ce nu se aplică această retroactivitate şi grupărilor? De ce?

Se dovedeşte în mod oficial că sub masca amatorismului, cluburile au practicat cel mai desanţat profesionalism. Se constată în lumina documentelor că grupările au făcut acte ilicite.

De ce nu se aplică şi aci o lege cu efect retroactiv, în sensul că jucătorii sunt obligaţi să restitue banii, iar grupările să fie pedepsite pentru acte de profesionalism.

In felul acesta s'ar face dreptate pentru toată lumea.

Nu există nici un argument opozabil tezei noastre.

Tot aşa cum uzezi de acte din trecut ca să pedepseşti cu restituirea banilor pe jucători, tot astfel se impune să faci uz de aceleaşi acte ca să pedepseşti grupări cari au făcut acte ilicite şi au culpe cel puţin egale. Căci în spiritul vechilor noastre regulamente, cel care primeşte e la fel de vinovat cu cel care dă. Am vrea să vedem câte grupări s'ar mai prezenta în faţa comisiei de transferări.

Forurile superioare sunt datoare să vie fie cu un articol, interpretativ, fie cu o măsură administrativă prin care:

1) Sau abrogă efectul retroactiv al articolului 14 şi rămân opozabile obligaţiunile materiale luate dela data modificărei regulamentului de legitimare.

2) Sau lărgeşte cadrul culpabilităţei supunând pedepsei şi grupările.

Preferăm prima soluţie fiind mai logică, deşi a doua se impune în numele principiului că dreptatea este egală pentru toţi.

M. BEILIS

Note şi reflecţii

După Brăila-Galaţi

Cele mai înfundate mahalale ale Brăilei au palpitat Duminică după cursa de înot Brăila-Galaţi.

Eroul curselor pe Dunăre, marinarul Spânu Theodoru, altă dată neînfrânt, a cedat pentru prima dată.

...Şi încă unui bucureştean.

Brăilenii erau înmărmuriţi. Şi când Emanoil Florescu s'a reîntors în portul Brăilei a fost obiectul unei calde manifestaţii de simpatie.

In cursa de Duminică oficialii bucureşteni au avut un rol principal.

Intreaga cursă a fost condusă de bucureşteni şi cu această ocazie s'au descoperit câteva din artificiile pe cari le întrebuinţau marinarii la remorcarea concurenţilor.

Anul trecut a făcut şenzaţie performanţa marinarului Täunea, care deşi a înotat pe partea stângă, a reuşit totuşi să termine printre cei dintâi, fiind urmărit de o luntre care nu părea să prezinte ceva suspect.

Anul acesta, inginerul Truşcă a dat dispoziţia unei bărci care din întâmplare stătea în faţa concurenţilor să plece în latul fluviului. Barcagiul a refuzat iar Täunea a pretins că e barca sa personală. Lucrul acesta a părut suspect. Un comisar a intrat atunci în barcă şi a găsit o scândură găurită în două locuri şi o sfoară.

Era legătura care se făcea între barcă şi Täunea.

Natural că „aparatul" a fost înlăturat iar Täunea a abandonat (din întâmplare) după zece kilometri.

Spânu Theodoru utilizează deasemeni mici combinaţii.

Anul trecut a întrebuinţat trucul curenţilor. Când Florescu conducea cursa, cu un avans destul de apreciabil, o barcă în care se găsea fratele campionului „Dunării de jos" i-a tăiat drumul. Anul acesta şi-a luat trei marinari cari făceau sprinturi cu schimbul. Florescu ar fi fost obligat să se ducă după fiecare. I-a lăsat însă să manevreze în voie iar el înota în spatele lui Spânu. In apropiere de Galaţi şi-a lăsat adversarul în urmă.

Spânu era condus de un grup de trei sublocotenenţi din regimentul său. In aceiaşi barcă însă (tot simplă coincidenţă) au luat loc şi doi comisari ceferişti.

Până la Galaţi, barca cu cei doi sublocotenenţi nu şi-a putut

(Continuarea în pagina III-a)

BOX

O nouă competiţie pentru titlul european la categoria muscă

Gh. Răpeanu şi Toma Aurel vor fi înscrişi

Prima competiţie deschisă pentru titlul de campion al Europei la categoria muscă, ne obţinând decât o singură adeziune — aceia a belgianului Degand — a fost lichidată iar I. B. U. a deschis o a doua competiţie.

In această a doua competiţie, Degand este înscris de drept.

Alte adeziuni, până la ora când scriem aceste rânduri, nu cunoaştem.

Este aproape sigur însă că ringul româneso va înscrie în această competiţie doi boxeuri: pe Răpeanu şi pe Toma Aurel. Dintre aceştia, deşi ultima sa victorie — asupra lui Nicolae Stamate — îl pune pe Toma într'o lumină extrem de favorabilă, cei mai mulţi sorţi de a fi acceptat îi are Răpeanu, care are o decizie asupra lui Challenge.

Dacă — aşa cum se prevede — nu vor rămâne în competiţie decât Degand şi Răpeanu, titlul Europei la muscă are toate şansele să facă o nouă călătorie la Bucureşti.

TENNIS

SE VA MODIFICA ACTUALUL REGULAMENT AL CUPEI DAVIS

La Londra a avut loc zilele trecute o reuniune importantă a delegaţilor naţiunilor angajate în cupa Davis.

Ordinea de zi prevedea o modificare a articolului privitor la disputarea eliminatoriilor zonei europene. Proectul care n'a putut fi adoptat din cauza numărului prea mic de delegaţi prezenţi, constă, în principiu în crearea unui turneu eliminator înaintea competiţiei propriu zise.

Acest turneu eliminatoriu ar fi să se dispute de toate naţiunile cari n'au atins semifinalele competiţiei precedente.

Cei patru semi-finalişti ar fi calificaţi să participe la matchurile cupei cu ceilalţi patru semifinalişti ai anului precedent; învingătorul fiind opus învingătorului celor 3 zone extra-europene: zona Pacificului nou creiată, aceia a Americei de Nord şi a Americei de Sud care există şi astăzi.

S'a propus deasemeni, pentru a se evita în viitor recalificări scandaloase (cazul Prem etc.), să se interzică federaţiilor recalificarea profesioniştilor.

Această din urmă propunere şi creearea turneului eliminatoriu au toate şansele să fie adoptate la viitoarea şedinţă, care va avea loc la 29 Ianuarie 1933.

FOOTBALL

Litigiul român maghiar departe de soluţionare

Protestul României şi «al Ungariei».

Sportagblatt din Viena sosit astăzi la Bucureşti, publică o ştire foarte interesantă. Confratele vienez anunţă în mod hotărât că la 15 August, la Klagenfurt, nu se va discuta decât litigiul provocat de incidentele dela metchul Slavia-Juventus.

Conferinţa aceasta are un evident caracter de împăcare.

Litigiul româno-maghiar în cadrul cupei Europei Centrale a amatorilor, nu va fi luat în discuţie.

Ştirea o reproducem după ziarul vienez ale cărei legături cu secretariatul cupei Europei Centrale sunt arhicunoscute.

ATLETISM

Jocurile olympice

O nouă serie de recorduri. — St. Unite câştigă cele două ştafete. — Recordul la ştafeta 4×100 scoborât cu 8 secunde.

Duminică s'au disputat ultimele probe atletice ale celei de-a X-a Olimpiadă.

Ele au demonstrat excelenta pistă olimpică şi diversitatea elementelor de valoare reprezentate.

S'a confirmat că atletismul nu este apanajul unei şcoli şi că technica tinde pretutindeni spre perfecţiune, fiind lucru stabilit că graţie unei putinţi de selecţionare mai întinse, anumite naţiuni sunt favorizate.

Ultimele zile consacrate atletismului ne-au întărit credinţa ce-o aveam în superioritatea Americei. Intr'adevăr, Statele-Unite au reuşit la Los Angeles să învingă net coaliţia europeană, dovedind încă odată bătrânei Europe că în materie de atletism mai are de învăţat.

Asupra modului cum America a reuşit să-şi păstreze supremaţia, vom reveni într'un viitor articol, când vom comenta din punct de vedere technic rezultatele celei de-a X Olimpiadă.

Vineri s'a alergat finala cursei de 400 m. Ea a revenit după cum era şi de aşteptat americanilor care au dat dovada unor calităţi indiscutabile şi de o technică deosebită.

Iată rezultatul technic:

Carr (St. U.) 46 s. 2 record mondial şi olimpic.
Eastman (St. U.) 46 s. 4.
Wilson (Canad.) 47 s. 4.
Walters (Af. Sud) 48. s. 2.
Gordon (St .U.) 48 s. 2.
Golding (Austr.) 48 s. 8.

Europa nu a avut reprezentanţi în finală deşi Anglia punea mari speranţe în locot. Rampling.

Cursa de 5000 metri a ocazionat o luptă aprigă între alergătorul de „train" care este Lethinen şi excelentul american Hill care s'a dovedit a poseda un finish impresionant.

Cursa a fost condusă din cap în cap de Lethinen şi Virtanen cari au făcut o cursă inteligentă conducând când unul când altul,

(Continuarea în pagina II-a)

CICLISM

Circuitul Principele Nicolae

Ziua de 14 August va corespunde primului mare eveniment ciclist al Capitalei. La data de mai sus, clubul „Principele Nicolae" va face să se alerge al 10-lea al său circuit, pe parcursul care a dat acestei probe, caracterul clasic.

Primul circuit al clubului de sub conducerea d-lui Emil Pessi, s'a disputat în anul 1932. Peste concurenţii de valoare ce disputau, în anul acela, toate probele importante ale sezonului — şi erau destule, — trona Anton Voiculescu, care poate fi considerat, drept cel mai bun produs ciclist dela răsboi încoace. Crackul de atunci, şi-a adjudecat victoria cu suficient avans, nu însă fără a fi fost silit să se întrebuinţeze serios. Printre adversarii lui de temut, figura şi actualul conducător al clubului verde cu alb.

In anul următor, Voiculescu şi-a reînoit victoria, dispunând, de rândul acesta, de un lot şi mai select. Tase Mateescu, cunoscutul invalid ploeştean a făcut atunci o alergare ce va rămâne desigur, scrisă cu litere de aur în analele sportului ciclist, iar Nicolae Frize, campionul necontestat de mai târziu, a marcat prima performanţă de valoare, din laborioasa lui carieră.

Anul 1925 a corespuns celei de a treia victorii a lui Anton Voiculescu, care dovedise în mod categoric că, pe această distanţă nu are adversar de talie a-i pune victoria în discuţie. In ciuda unui fizic deloc impresionant, Voiculescu a dominat o întreagă generaţie de alergători de valoare, pricepându-se să-i întreacă datorită inteligenţei şi rutinei pe care el singur a ştiut să şi-o apropie.

In 1926, în lipsa lui Anton Voiculescu, care îşi anunţase retragerea după arena sportivă, victoria a revenit lui Petre Dalla Cort care a sfârşit victorios, graţie faptului că era înzestrat cu reale calităţi de „căţărător". Dalla Cort, urmând exemplul celui care a câştigat proba, trei ani la rând a dat atacul decisiv la momentul oportun şi, după ce şi-a adjudecat un avans suficient s'a rezervat la în a rămâne în train-ul adversarilor cu cari a sosit în acelaş timp, la Bucureşti.

Circuitul din 1927 a coincis cu reintrarea lui Voiculescu. Nemulţumit de performanţele realizate de foştii lui adversari, excelentul alergător şi-a permis să le dea o nouă lecţie de tactică şi rutină, bătându-i pentru a patra oară şi demonstrându-le, în cursul celorlalte probe clasice ale anului, inclusiv „Cupa Negel" sdrobitoarea lui superioritate. Şi în timp ce Voiculescu câştiga tot ce dorea şi nutrea în acelaş timp gândul retragerei definitive, el pregătea, în vederea campaniilor viitoare, pe un tânăr care i-a fost demn urmaş dar, nu l-a putut egala.

In 1928, victoria a revenit acestei speranţe a fostului crack. După ce în anul precedent Nicolae Ion Ţapu se ilustrase într'o serie de probe de mică importanţă şi făcuse o alergare strălucită în „Cupa Negel", şi-a permis să câştige cel de al 7-lea „circuit Principele Nicolae" care, până la eşirea din arenă a fost apanagiul reprezentanţilor clubului organizator.

Nicolae Ion Ţapu şi-a reînoit victoria în 1922, bătând un lot select, compus din cei mai buni alergători cari au concurat după răsboi. Adversarul lui cel mai de temut a fost Dumitru Henich cu care a trebuit să ducă o luptă titanică.

In 1930, cam acelaş tablou. Lupta s'a dat tot între Nicolae Ion Ţapu şi Henich, iar victoria a rămas tot de partea celui dintâi. De rândul acesta însă, ei erau singurii concurenţi cari reprezentau clasa. Restul participanţilor nu se arătaseră a fi de valoarea lor şi nici nu au contat efectiv, în cursă.

In fine, anul trecut, ceferistul Tănase Ignat a repurtat o victorie norocoasă. In lotul mediocrităţilor cari acceptaseră startul, orice rezultat nu constituia o surpriză. Pe cât ne reamintim, învingătorul a terminat lamentabil şi dacă nu avea un auxiliar preţios, în Radu Ioniţă, ar fi abandonat lupta, cu 25 km. înainte de ţinta finală.

Recapitulând, constatăm că, din cele nouă circuite disputate, patru au văzut victoria lui Anton Voiculescu, trei au fost la discreţia lui Nicolae Ion Ţapu, iar Dalla Cort şi Tănase Ignat au câştigat câte unul.

Al cui e rândul anul acesta?

JENNY DUMITRESCU

Actualităţi

Reintrarea vechilor boxeuri

Celebrul promotor Jeff Dickson fiind întrebat ce crede despre intenţiunea lui George Carpentier de a urca din nou treptele ringului a răspuns:

„Există actualmente o adevărată epidemie printre vechii boxeuri care voesc să reapară pe ring. Toţi sunt probabil fascinaţi de uşurinţa cu care fostul campion mondial Jack Dempsey a putut să facă matchuri uşoare şi remuneratoare".

„Am primit în acest sens cereri dela Jack Iohnson, fostul campion mondial, care are astăzi 52 de ani şi în afară de John Sullivan şi Kic Mac Coy, toţi boxeurii din epoca antebelică mi-au scris în această privinţă.

„Eu cred a continuat Dickson, că boxul este făcut pentru tânăra generaţie. Nu pentru bătrâni.

Dempsey a provocat pe Sharkey

Jack Dempsey, fostul campion mondial la toate categoriile, a declarat că doreşte să întâlnească pe actualul campion mondial Jack Sharkey şi că şi a lansat o provocare în acest sens.

„L-am pus pe Sharkey k. o. în 1927, a adăogat Dempsey, şi pot să fac acelaş lucru şi astăzi. Am constatat văzând filmul matchului Sharkey-Schmelling că estonianul este mult mai încet decât în 1927 şi că posedă stilul care îmi convine de minune, ca să pot realiza ceiace am realizat acum 5 ani.

Lucien Michard a bătut un record mondial

Pe velodromul Lescure din Bordeaux, Lucien Michard, a reuşit să doboare recordul ciclist mondial pe 500 metri.

Oficial cronometrat, Lucien Michard a realizat 30 s. 2/5 doborând cu 10 sutimi recordul deţinut de italianul Linan.

Al Brown-Dick Corbett pentru titlul mondial

In cursul lunei Decembrie va avea loc la Londra matchul de box între Al. Brown campion mondial la categoria cocoş şi englezul Dick Corbett, în joc fiind titlul deţinut de negru.